

Nu voi uita niciodată ziua de 17.12.2004 când am deschis scrisoarea venită de la ministerul sănătății în care scria: **“sînteți bolnav de hepatită C boală infecțioasă declarabilă, vă rog să luați imediat legătura cu noi!”**

“Hepatita C?... Eu? ...Cum? .....De unde? ...Și familia, sînt și ei bolnavi?...O să murim? “

O avalanșă de gînduri negre, panică, deznădejde, furie de neputință.....

De fapt, nu știam nimic despre această boală, cum nu știu nimic majoritatea populației acestui pamînt, cum nu știu nimic foarte mulți din cei peste 170 de milioane de bolnavi. Singurele reacții cu care veneam în contact erau cele începînd de la groază, milă, repulsie chiar și sfîrșind cu o seriozitate marțială ca cea a doctorului meu de casa, un om glumeț de felul lui.

Și pînă să ajung la un specialist am început căutarile. Trebuia să fac ceva, nu puteam aștepta ca virusul ăsta să-miucidă familia și pe mine fără să fac nimic!

Analizele familiei au fost negative iar reclamele remediilor naturiste m-au liniștit de tot: hepatita este o boală care se vindecă cu un gel de Aloe, cu o frunză de palamidă, cu.... mai orice! ☺

Entuziasmul meu avea să se stingă vazînd analizele tot mai proaste, starea mea de epuizare continuă, în ciuda litrilor de Aloe băuți cu conștientozitate și cu sîcîrbă.

Trezirea la realitate a început odata cu intrarea pe <http://www.hepatitis-c-online>. Și s-a încheiat cu discuția cu specialistul hepatolog care avea să mă introducă în lumea reală a hepatitei c.

A urmat **biopsia** de care mi-era groază, ca fiecăruia, și care de fapt nu-i mai mult decît o injecție cu un ac mai lung, iar apoi tratamentul cu Interferon și Ribavirină.

După 6 luni de groază în care m-a durut cam tot ceea ce mă putea să mă doară, uneori așa de tare încît eram convins că nu mai apuc ziua de mîine, cu depresii alternînd cu stări de agresivitate, am întrerupt tratamentul.

Eram un non-responder!

Visul meu de a învinge boala, s-a destramăt.

La primele analize “după” viremia mea ajunsese la **29 de milioane!!!!** (începusem tratamentul cu 4,5)

Am intrat din nou în panică, iar panica nu-i deloc un sfetnic bun!

M-am aruncat în primul studiu întîlnit, în care am reluat calvarul de la capăt și din care am iesit tot după 6 luni, plin de psoriazis și cu o viremie de **10 milioane!!!!** (trecînd în timpul studiului prin starea se NEDETECTABIL)

Domnul a dat, Domnul a luat fie numele Domnului binecuvîntat !

Am încercat tot ce se putea, nu-mi mai rămîine acum decît să trăiesc mai departe cît de normal se poate. Și se poate !

Nimeni nu știe cît de mult v-a trăii și vă asigur eu că f. mulți vor murii înaintea noastră a celor bolnavi de hepatită virală, chiar sănătoși tun! Viața noastră, fericirea ne-o facem noi nu virusul. Dacă punem ochelarii hepatitei în fața ochilor, dacă ne plîngem de milă, dacă tot timpul ne vom lăsa dominați de boală chiar trăind înca 100 de ani n-am realizat nimic.

Sfatul meu este să **nu vă pierdeți vremea și banii cu “tratamente alternative” Nu există nimic înafara de Interferon/Ribavirină care să vindece boala!** Cei care v-ați

hotărît să faceți tratamentul începeți-l cît mai repede și nu vă speriați de experiența mea sau a altora; există sute de pacienți care **trec prin tratament fără probleme**. Nu uitați însă că șansa de vindecare este de cca **50%** așa că fiți pregatiți să nu reușiți.

Cu conștința împăcată ca ați încercat fiți pregătiți să trăiți viața mai departe chiar purtători de virus HCV. **Se merită!**

Marius Daniel Brabete 49 de ani

<http://hepatita-c.net/impressum.htm>